

COLECȚIA TT

TRAIAN TANDIN

**Criminali români condamnați
la pedeapsa capitală**

De același autor:

- *Asasinate în scop de jaf*
- *Căpitan la crime*
- *Căpitan la Direcția Judiciară*
- *Comisar la Omoruri*
- *Condamnați la închisoare pe viață*
- *Crime homosexuale*
- *Crimele lăcomiei în România*
- *Criminali români condamnați la moarte*
- *Din jurnalul unui polițist*
- *Homosexualii - asasini și victime*
- *Jocul cu moartea*
- *Judiciarul în alertă*
- *Prințul otrăvurilor*
- *Viețașii*

TRAIAN TANDIN

criminali români condamnați la pedeapsa capitală

EDITURA

NEVERLAND

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TANDIN, TRAIAN
Criminali români condamnați la pedeapsa capitală / Traian Tandin. -
București : Neverland, 2019
ISBN 978-606-8390-82-6

821.135.1

Toate drepturile rezervate. Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse sau transmise, sub nicio formă și prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiare, înregistrare sau prin orice sistem de stocare a informației, fără permisiunea editorului.

Ediție publicată de Editura NEVERLAND

Copyright © 2019

MISTERUL DUBLULUI ASASINAT DE LA DEVA

Doi bătrâni n-au mai fost văzuți

2 martie 1973. Poliția Municipiului Deva a fost sesizată că în imobilul din strada Rândunicii nr. 20 pare a fi o situație suspectă: de mai multe zile ușa de la intrarea în locuință se află încuiată cu un lacăt, iar soții Rostaș nu și-au mai făcut apariția prin curte.

La fața locului s-a deplasat regretatul colonel Stancu Mihalache, șeful poliției municipale, însoțit de o echipă de ofițeri de judiciar. Polițiștii au stabilit că soții Rostaș, în vârstă de peste 75 de ani, locuiau singuri în imobilul respectiv și nu obișnuiau să părăsească domiciliul.

În ultimul timp avuseseră un chiriaș pe care îl cazaseră într-o dependență a locuinței. De patru zile nu mai fuseseră observați de către vecini.

Ușa de la intrarea în locuință era încuiată pe dinafară cu un lacăt, iar din interiorul încăperii emana un ușor miros de cadavru intrat în putrefacție. Privind pe fereastră, au observat mare dezordine, lucrurile fiind răvășite și împrăștiate în toată camera.

Această situație și mirosul cadaveric au permis să se tragă concluzia că soții Rostaș au fost omorâți în locuință.

Evenimentul a fost raportat de urgență conducerii poliției județului Hunedoara care, apreciind importanța majoră ce trebuie acordată cercetării locului faptei, a constituit o echipă operativă compusă din polițiști competenți și cu experiență criminalistică. De asemenea, au fost anunțați imediat procurorul de serviciu și medicul legist. Conducerea cercetărilor a fost încredințată colonelului Enache Zaharia, locțiitorul șefului poliției județene.

Examinându-se exteriorul locuinței, șopronul din curte a fost găsit deschis: înăuntru se aflau lemne de foc, rânduite în stive, iar în jurul unei buturugi, câteva lemne sparte.

Deoarece nu s-a găsit cheia de la lacătul cu care era închisă ușa de la intrarea în imobil, pătrunderea în interior s-a făcut prin forțarea acestui lacăt.

Ca o primă constatare s-a observat că interiorul camerei era deranjat, ușile dulapurilor larg deschise, obiectele aruncate pe vatră, iar pe cele două paturi se aflau îngrămădite tot felul de haine și lenjerie.

Îndepărtându-se lucrurile, în patul de la fereastră s-a găsit cadavrul lui Crăciun Rostaș, iar în celălalt pat cadavrul Ecaterinei Rostaș. Ambele cadavre prezentau multiple plăgi despicate și zdrobite ale capului.

Examenul medico-legal a concluzionat că moartea victimelor a fost violentă și a survenit în jurul zilelor de 26, 27 februarie, iar leziunile au fost produse ca urmare a unor lovituri repetate asupra gâtului și capului cu un corp despicator, ca tăișul toporului și un corp contondent, cum este muchia toporului.

Urmele de la fața locului

Cu ocazia cercetărilor la fața locului, lângă un scaun din locuința victimelor, a fost găsit un topor cu coada din lemn, pe lama căruia se observau pete de sânge și fragmentul unei urme de încălțăminte.

Pe o hârtie de pe jos, s-a găsit o urmă de încălțăminte asemănătoare celei de pe lama toporului.

În locuință a mai fost găsit un bilet cu următorul conținut: „Marine, prezintă-te cât mai urgent la serviciu, la I.G.C.L.”. Investigațiile făcute în vecini au stabilit că Marin era numele chiriașului și, deci, biletul îi era adresat lui.

Pe coada toporului a fost relevată o urmă digitală.

Au fost trimise, prin curier, la Institutul Criminalistic din Inspectoratul General al Poliției, obiectele purtătoare de urme, stabilindu-se în baza unei expertize traseologice că urma de încălțăminte de pe lama toporului avea multe elemente de asemănare cu cea imprimată pe una din hârtiile ridicate din încăperea unde locuia chiriașul. Urmele nu proveneau de la încălțăminte victimelor.

Urma digitală relevată pe coada toporului a fost introdusă imediat în „lucru”, făcând obiectul cercetării comparative cu cele din evidență.

Cine erau victimele?

Soții Rostaș, doi oameni bătrâni, nu aveau pe nimeni. Ecaterina Rostaș nu avea nici un venit, toată viața fiind casnică. Crăciun Rostaș lucrase ca muncitor pe unde apucase, plăcându-i o viață ușoară. De aceea, la anii pensionării, el s-a prezentat cu o carte de muncă nu prea onorantă, obținând o pensie mică.

Pentru a-și putea întreține existența, ei se aprovizionau cu mâncare de la cantina de ajutor popular care funcționa pe lângă Primăria Municipiului Deva. De două luni de zile, de când îl luase în chirie pe Marin, acesta le aducea mâncarea de la cantină. Și totuși pentru ce fuseseră omorâți acești bătrâni săraci?

se întrebau polițiștii. După dezordinea constatată în locuință și răvășirea lucrurilor, era clar că asasinul căutase bani și probabil bijuterii.

Răspunsul cu privire la mobilul dublei crime a fost dat până la urmă de o vecină a bătrânilor, Maria Săsărman.

– Nu este bine să-i vorbești pe morți de rău, le spuse ea polițiștilor. Dar toată lumea din cartier vorbea că sunt foarte zgârciți și dețin foarte mulți bani la ciorap. Deși ei se hrăneau zilnic cu mâncarea pe care o primeau de la cantina de ajutor popular, și-au permis totuși să crească trei porci de peste 200 kg fiecare. I-au vândut în urmă cu două luni, înainte de Crăciun. Eu cu bărbatu-meu n-am reușit să creștem nici măcar câteva găini și, slavă Domnului, amândoi suntem salariați.

– Aveau prieteni?

– Nu. Oameni ca aceștia atât de secretoși eu nu am mai văzut.

Este căutat Marin din Băilești

În urmă cu două săptămâni, chiriașul victimelor se prezentase la întreprinderea de gospodărie comunală Deva, solicitând să fie încadrat ca muncitor necalificat.

– Tipul este țigan și mi-a spus că îl cheamă Marin, fiind din Băilești, explică funcționara care stătuse de vorbă cu el. I-am solicitat buletinul de identitate, însă mi-a spus că nu îl are fiindcă l-a pierdut. În aceste condiții n-am putut să-i completez cererea de angajare, bănuind că este vreun hoț, vreun infractor care are de-a face cu poliția. Deși aveam nevoie de brațe de muncă, i-am spus să revină când își va rezolva situația cu actele de identitate. L-am văzut că pe hol s-a împrietenit cu alți țigani și probabil unul din aceștia i-a lăsat biletul. Eu, oricum, nu i-am trimis nici un fel de vorbă, neștiind unde locuiește. Mi-a spus doar că stă în gazdă la niște bătrâni, dar nu mi-a pomenit adresa. Fără acte de identitate noi nu angajăm pe nimeni.

– Cum arăta?

– Este în vârstă de circa 25-30 ani, potrivit de statură, cu păr negru, bogat și mustață. Pe cap purta o căciulă, iar în picioare cizme de cauciuc, cam atât îmi amintesc...

Caută... bărbatul!

În cadrul ipotezei că mobilul dublului asasinat fusese jaful, în cercul de bănuți a fost introdus în primul rând fostul chiriaș. De asemenea, s-a avut în

vedere că autorul putea face parte din rândul persoanelor din anturajul victimelor (cele care îi aprovizionau cu hrană pentru porci etc), care cunoșteau situația lor materială, precum și din rândul infractorilor recidiviști, eliberați din penitenciare, sau al persoanelor fără ocupație pretabile la săvârșirea unor infracțiuni cu violență.

Pentru verificarea acestor versiuni, s-au întreprins multiple activități operative și de cercetare, depunându-se eforturi susținute de către un larg colectiv de ofițeri.

Cazul a fost prelucrat de urgență cu tot efectivul poliției județene, în vederea culegerii de informații și a efectuării de investigații.

Pe baza semnalmentelor obținute, „chiriașul” a fost dat în urmărire locală și generală. Maiorul Petre Toderici, din cadrul Serviciului Judiciar, s-a deplasat pe raza județului Dolj, pentru verificări directe.

Concomitent, au fost luate și alte măsuri, în activitatea de identificare a autorului, pentru care a fost angrenat un efectiv foarte mare de ofițeri și subofițeri de poliție.

Un șef de post isteț

Conturându-se noi elemente, că principalul bănuț este cel din județul Dolj, s-au mai trimis la Craiova ofițerii Octavian Stoic și Octavian Moise, care să ajute la efectuarea verificărilor și să prelucreze cu efectivele poliției județene noile date obținute.

Conducerea poliției județene Dolj a ordonat tuturor organelor din subordine să acorde atenție și grija cuvenită cazului și să sprijine efectiv activitatea de identificare și prindere a criminalului.

Astfel, au fost efectuate verificări și investigații la evidența populației, aresturile poliției, centrul militar județean și comunele din fostul raion Băilești, pentru a se stabili toți eliberații cu numele sau prenumele de Marin ce corespundeau cu semnalmentele autorului. Treabă grea, deosebit de grea...

În ziua de 7 martie, în sediul poliției din Băilești, cu concursul colonelului Paul Turturică, pe atunci șeful Serviciului Judiciar al Poliției județene Dolj, s-a efectuat un instructaj cu șefii posturilor de poliție limitrofe acestei localități, cărora li s-au prezentat împrejurările comiterii dublului asasinat și semnalmentele autorului. Deodată, șeful postului de poliție Negoiu, plutonierul-major Ion Matara, tresări.

– Semnalmentele descrise de dumneavoastră corespund cu ale țiganului Goiceanu Median, originar din comuna Negoiu, spuse acesta. Toate privirile se îndreptară asupra subofițerului. El poartă inclusiv mustață, completă acesta. În prezent, este stabilit la o concubină pe raza comunei Calopăr, din județul nostru. A fost condamnat de două ori pentru furt. Este în stare să comită o crimă, mai ales atunci când este băut. Îl cunosc bine...

Se hotărăște verificarea de urgență a acestui suspect.

Cercul se strânge și la Deva

În aceeași zi, ca urmare a lărgirii câmpului de investigații în afara municipiului Deva, maiorii Emil Manoilă și Ion Ioja, din Serviciul Judiciar al Poliției județului Hunedoara și locotenentul-major Simion Crețan stabilesc că un țigan cu semnalmentele asemănătoare fostului chiriaș al familiei Rostaș a lucrat în lunile ianuarie și februarie ca muncitor necalificat la ferma I.A.S. Mintia, însă ulterior a dispărut. Acestuia i s-a stabilit identitatea în persoana numitului Goiceanu Median, zis „Marin”, născut la 7 septembrie 1944, în comuna Negoiu, satul Sălcuța, județul Dolj.

Coroborând datele obținute de ofițerii deplasați în județul Dolj cu cele din verificările efectuate la I.A.S. Mintia, s-a ajuns la concluzia că autorul dublului asasinat este țiganul Goiceanu Median.

Administrarea probelor

Colectivul de la Deva ce acționa pe raza județului Dolj a intensificat activitatea de verificare a criminalului și a luat măsuri de supraveghere a locurilor unde putea să apară.

Se face o percheziție la domiciliul concubinei din comuna Calopăr, de unde este ridicată căciula pe care acesta o purtase în perioada cât umblase prin Deva.

- Unde este Marin? este întrebată țiganca.
- Naiba știe pe unde umblă, răspunde aceasta. S-a dus să-și caute serviciu, căci altfel n-avem ce mânca.
- De când este plecat de acasă?
- Cam de o săptămână.
- Pe la Deva ce a făcut? Ți-a spus?
- A zis că a lucrat la o fermă de păsări, atâta tot.
- A venit cu bani?

– Nici măcar cu un leu. Când prinde mai mulți, îi dă pe gât...

Pentru polițiști era limpede că concubina asasinului nu știa nimic despre dubla crima înfăptuită de acesta. Ce făcuse însă cu banii furăți de la bătrâni?

Percheziția se repetă și la domiciliul părinților criminalului, din satul Covei. Nici părinții acestuia nu știau ceva, însă este găsită o fotografie recentă a asasinului făcută pentru a-și scoate buletinul de identitate.

Obținându-se fișa dactiloscopică și fotografia recentă a lui Goiceanu Median, s-a trecut imediat la exploatarea lor.

Pe baza unei expertize dactiloscopice a urmei digitale ridicate de pe coada toporului, cu impresiunile din fișa dactiloscopică a celui bănuit, specialiștii Institutului Criminalistic au stabilit că între urma relevată pe topor și impresiunea digitală a inelarului de la mâna stângă există identitate de caracteristici.

Totodată, planșa cu fotografia lui Goiceanu Median, introdusă între alte 20, aparținând unor țigani cu înfățișare asemănătoare, a fost prezentată persoanelor care l-au văzut la familia Rostaș, la întreprinderea de gospodărie comunală locativă Deva, la cantina de ajutor popular și celor care au lucrat împreună cu el la ferma I.A.S. Mintia. Toți l-au recunoscut ca fiind una și aceeași persoană.

Așadar, în numai șase zile de la descoperirea cadavrelor se reușise stabilirea identității autorului dublului asasinat.

Prinderea și judecarea odiosului asasin

Trecându-se la urmărirea infractorului pe baza semnalmentelor și a fotografiei, la data de 9 martie s-a realizat prinderea lui în orașul Băilești de către plutonierul-major Teodor Sala, subofițer operativ de sector la poliția locală. A fost arestat și transferat la Deva pentru cercetări.

Fiind expertizate cizmele din cauciuc purtate de Goiceanu Median în momentul arestării, Institutul Criminalistic a stabilit că ele au produs urmele de încălțăminte relevate pe toporul corp-delict și pe una din hârtiile ridicate din camera unde locuise.

În urma examinării hainelor infractorului, s-au identificat mai multe pete de sânge care aveau grupa sanguină a victimelor.

În fața probelor de necontestat, Goiceanu Median a fost nevoit să-și recunoască vinovăția. Iată declarația sa:

– Pe bătrâni i-am cunoscut când le-am tăiat niște lemne. Ca să câștig un ban, prestam orice fel de muncă. Neavând unde să stau, aceștia au acceptat să mă

ia în gazdă cu condiția să-i ajut la diferite treburi. Le aduceam masa de la cantină, le tăiam lemne, le făceam curat. Uneori mă mai trimiteau și la cumpărături, dar se fereau de mine să arate că au bani. Eu știam că au mulți bani ascunși, deoarece aflasem că de la Crăciun vânduseră trei porci. Neavând rude și nevăzând prin casă vreun prieten apropiat, am presupus că banii nu i-au depus la C.E.C., ci i-au ascuns în camera în care locuiau. De felul lor, bătrânii erau niște oameni foarte zgârciți, numărând fiecare bănuț, fiecare monedă. Nu știu la ce le trebuiau atâția bani și mâncau de la cantina săracilor. Dar așa sunt unii oameni. Când le făceam curat sau le aduceam mâncarea, îmi supravegheau fiecare mișcare, apoi mă expediau în chilia mea. Acest lucru m-a întărit și m-a convins și mai mult că au bani ascunși în casă. Am hotărât să pun mâna pe ei, să-i fur, dar niciodată nu lăsa locuința nesupravegheată. Când plecau în oraș, se duceau pe rând, unul din ei rămânând în permanență acasă. În seara zilei de 26 februarie am venit beat și atunci mi-a încolțit ideea să-i omor, pentru că altfel nu puteam pune mâna pe bani. Când au adormit, am intrat peste ei și i-am omorât cu toporul. Apoi, până aproape spre dimineață, am căutat banii, dar n-a fost chip ca să-i găsesc. Atunci am luat un palton al moșului, care mi s-a părut ceva mai bun, și am plecat la gară. Înainte de a părăsi curtea, am încuiat locuința cu lacătul și cheia am aruncat-o.

– Ce ai făcut cu paltonul furat?

– Fiind băut, căci am mai consumat între timp, l-am uitat în tren. Recunosc și îmi pare rău că am omorât doi oameni de pomană...”

Regretele asasinului erau tardive. Tribunalul județean Hunedoara condamându-l la pedeapsa capitală. Sentința a fost executată.

CIOPÂRȚITĂ CU TOPORUL

Cadavrul din grădină

În ziua de 10 noiembrie 1973, a dispărut de la domiciliul său, din comuna Tălmaciu, județul Sibiu, minora Liebhardt Heda, în vârstă de 17 ani, elevă la liceul din localitate.

Timp de patru zile, mama, îngrijorată, și-a căutat fata la prietene, colege, rude și prin localitățile din jur. Zadarnic.

În după-amiaza zilei de 14 noiembrie 1973, minora este găsită îngropată în grădina de la domiciliul său.

La fața locului s-a deplasat imediat o echipă operativă din cadrul poliției județene, condusă de căpitanul Nicolae Pojan, specialist pe linie de omoruri din cadrul Serviciului Judiciar, împreună cu procurorul criminalist și medicul legist.

Echipele de cercetare au stabilit că în grădina imobilului cu nr. 80 din comuna Tălmaciu, proprietatea Elisabetei Liebhardt, lângă gard, s-au găsit urme proaspete de săpătură, pe o porțiune de 1,80/0,80 m.

După ce a fost dat la o parte pământul săpat proaspăt, la 0,25 m sub nivelul solului, s-a găsit cadavrul minorei Liebhardt Heda, în poziția culcată pe spate, cu mâna dreaptă în lungimea corpului, cea stângă flectată în unghi drept peste torace și picioarele întinse paralel.

Fiind scos la suprafață și examinat, cadavrul prezenta mai multe plăgi tăiate, mai ales în zona capului și la degetele mâinii drepte.

Cercetarea imobilului

În această situație, cercetările la fața locului s-au extins în imobil și dependențele sale.

În bucătăria de vară s-a găsit o haină și o pereche de pantaloni ce aparțineau lui Alzner Martin, concubinul Elisabetei Liebhardt. Examinându-se haina, cu lampa de radiații ultraviolete, s-au descoperit, pe rever și în apropierea buzunarului drept, mai multe pete de culoare roșie. Alte pete asemănătoare au fost identificate pe cracul stâng al pantalonilor și în apropierea genunchiului. Obiectele de îmbrăcăminte au fost ridicate și trimise la Institutul de criminalistică al Inspectoratului General al Poliției pentru a stabili dacă urmele sunt de natură biologică (sânge, grupa sanguină).

În magazia de lemne s-a găsit un topor care avea o coadă din lemn, recent montată. N-avea pe el urme de sânge, dar s-a dispus ridicarea lui în vederea cercetărilor de laborator.

În aceeași magazie s-a mai găsit o ușă din PFL, vopsită recent, cu o vopsea de culoare maron-închis. Pe ușa respectivă s-au identificat urme de sânge sub formă de cruste, care au fost recoltate în vederea examenului de laborator.

În pivnița imobilului, construită din cărămidă, având intrarea direct din curte, s-a găsit pe o porțiune de 1,40/0,80 m, pietriș proaspăt împrăștiat. Dându-se la o parte pietrișul, a fost identificată o pată mare de sânge îmbibat în nisip, precum și fire de păr lung ce s-a stabilit că aparțineau victimei.

Ipoteze

Din raportul medico-legal, întocmit după autopsierea cadavrului, a rezultat că moartea Hedei Liebhardt a fost violentă și s-a datorat unei hemoragii și contuzii meningo-cerebrale și fracturii craniului, precum și celor 13 plăgi de la degetele mâinii drepte.

Așadar, o crimă bestială! Autorul putea fi Alzner Martin, care trăia în concubinaj cu Elisabeta Liebhardt – mama victimei – și care la acea oră era plecat din comună. În cercul de bănuți au fost introduși și alți bărbați cu care Elisabeta întreținuse relații intime anterior.

Făcându-se unele verificări în jurul victimei, s-a aflat că aceasta de mult nu mai era „dusă la biserică”, în anturajul ei roind foarte mulți bărbați. Ca atare, toți acești bărbați trebuiau identificați și verificați în legătură cu asasinatul.

Prinderea ucigașului

Pe baza măsurilor operative întreprinse de polițiștii sibieni, în ziua de 16 noiembrie 1973 – la numai 48 de ore de la găsirea cadavrului – a fost identificat și reținut în comuna Bruiu, județul Sibiu, Alzner Martin, ultimul concubin al mamei victimei. El avea 39 de ani și se despărțise în fapt de soție cu care avea 2 copii minori. Era de profesie zidar, neîncadrat în câmpul muncii, cu domiciliul în comuna Bruiu, satul Somartin, județul Sibiu. Era cunoscut ca recidivist, suferind condamnări pentru vătămări corporale și ultraje cu violență.

Pus în fața probelor, el a recunoscut că este autorul omorului săvârșit asupra victimei Liebhardt Heda, în următoarele împrejurări: